

625 Ostiae rep., inde Romae in repositis musei Lateranensis.

D . M
ATHENIQNI FILIO DVLCISSIMO sic
QVI BIXIT ANNIS # MENSIBVS V
DIEBVS XXIII

Descripsit Detlefsen et Bormann. C. L. Visconti ms. descripsit m. Maio 1856.

2 ATHENIQNI Borm. Visc., ATHENIONI Detlef.
— 3 # Detlef., H Borm., II Visc.

626 in episcopio Portuensi.

DIIS . MA^{nibus}
r . ATILIO
PATEP
ET . ATIL^{la}

Descripsimus de Rossi et ego.

627 Ostiae rep. a. 1827, nunc Romae in suburbano Paccae.

D . M
L . ATILIO . IVSTO
VIX . ANNIS . XXIII .
M . II . D . XX . ATILIA .
5 FIRMINA . MATER
ET . EVZELVS . PATER
FILIO PIENTISSIMO

Recognovi descriptam a C. L. Viscontio. Amati ms. 9757 f. 119.

4. 5 Atilia Firmina redit in titulo Erpuleiae Gazae infra n. 966.

628 in Portu Romano LANCI. Nunc Romae in villa Albania.

D . M .
ATILIAE . POLITICES . C . ATILIVS
AVGVRINVS . CONIVGI . SVAE .
BENEMERENTI . LOCVS CONCES
5 SVS . AB . MVNATIO . ONESIMO . ET
MVNATIVS . THEODO^{TVS} .

Descripsit Bormann. Lanci ms.; P. H. Visconti catal. vill. Alb. p. 299 n. 193.

629 Ostiae rep. a. 1863, inde Romae in repositis musei Lateranensis.

D M
ATILIE . ISTRA
TONICE . ATILI
VS . APOL . LOD
5 OTVS . C . B . M

Descripsit Bormann. P. H. Visconti inscr. Ost. VI n. 60; C. L. Visconti ms. descripsit mense Mart. 1863; acta ms.

630 urna marmorea rep. in Portu Romano, nunc Romae in museo Torloniae.

A . ATINIVS . VALENS
VIX . AN . XLV .
A . ATINIVS . CONMVNIS
PATRONO . B . M

Descripsit Schreiber; ipse vidi. Lanciani ann. inst. arch. 1868 p. 190; catalogus musei Torloniani (1880) p. 189 n. 337.

631 Ostiae rep. in theatro m. Dec. 1880.

D M
M . ATTENNIO . HOMINI
BONO HOMINI . INNOCE
NTISSIMO . QVI . VIXIT
5 ANNIS . SIMPLICIA
FASTIDITA CONIVGI
BENE MERENTI . FECIT

Lanciani apud Fiorellium *not. degli scavi* 1880 p. 478.

632 Ostiae in muro diversorii WINGHE, in taberna caupona CITTAD.

D . M
A T T I C I L L A E
PRAENOMEN . MARCI
AE . PESTIS . CVI . DIRA . NE
5 G A V I T

Cittadini cod. Marc. p. 105 et apud Manutium Vat. 5253 f. 187 (inde Malvasia p. 456; Doni cod. Barb. f. 51, ed. 15, 51; ex his Mur. 1637, 18); Winghe Brux. 1 f. 6.

2 ATTACILLAE Don. ed., ATACILLAE Mur.

633 Ostiae in museo.

D } m
SEX . ATTI
VIX ANN

Descripsi.

634 Romae in suburbano Paccae.

D . M .
L . ATTIO . L . F . RVFO
POPILIA . APHRODI
SIA . ET . L . ATTIVS . IVS
5 TVS . PARENTES^{en}
TIS . SIMI . F
V . A . III . M

Recognovi descriptam a C. L. Viscontio.

635 Ostiae in episcopio.

D
P . AVF
QVI .
P . AVFI
5 D

Descripsi.

638 Ostiae in episcopio.

D } m
Q AVFIDIO is
IDORO HO^{mini}
PROBO QVI vixit
5 ANN XXV
PATRON^{...be}
NEMER^{enti}

Descripsi.

636 basis marmorea, pessimis litteris in marginem usque repleta. Ostiae effossa a Tonello AMAT. Romae in villa Caelimontana marchionis Campana ROSSI.

D & M
P . AVFIDI . EPIC
TETI .
VIXIT . ANNIS .
5 LXXVII . MIISI
V . DIEBVS . XV .
D . A V F I D I M
HIC . IAM . NVNC . SITVS .
urceus EST . QVONDAM . PRAE^{patera}
10 STANTIVS . ILLE . OMNIB
IN TERRIS . FAMA . VITAQ^V
PROBATVS . HIC . FVIT . AD
SVPEROS . FELIX . QVO NON .
FELICIOR . ALTER . AVT FVIT
15 AVT . VIXIT . SIMPLEX . BONVS .
ATQVE . BEATVS . NVMQVAM
TRISTIS . ERAT . LAETVS .
GAVDEBAT . VBIQVE . NEC SENB
SIMILIS . MORTEM . CVPIEBAT
20 OBIRE . SET . TIMVIT . MORTEM
NEC . SE MORI . POSSE . PVTABAT
HVNC . CONIVNX . POSVIT . TERRAE
ET . SVA . TRISTIA . FLEVIT . VOL
NERA . QVAE . SIC . SIT . CARO . BIDV
25 ATA . MARITO .

Descripsit de Rossi. Amati ms. 9761 f. 15 et in actis Arcad. vol. 39 (1828) p. 233 (inde vv. 2—7 Cardinali *Diplomi* n. 110).

Hic iam nunc situs est quondam praestantius (= praestans?) ille

omnibus in terris fama vitaeque probatus. Hic fuit ad superos felix, quo non felicius alter aut fuit aut vixit. Simplex bonus atque beatus numquam tristis erat, laetus gaudebat ubique; nec senib(us) similis mortem cupiebat obire, sed timuit mortem, nec se mori posse putabat. Hunc coniunx posuit terrae et sua tristitia flevit volnera, quae sic sit caro biduata marito.

P. Aufidius Epictetus, quaestor corporis mercatorum frumentariorum memoratus supra n. 161, fortasse idem est.

637 litteris pessimis. Ostiae in episcopio.

D M
L AVFIVS IANV
ARIVS ET ANILI
A DN^{TIBA} FECE
5 RVM FILIO SVO
SATVRO BENE
MERENTI
4 SCR. DA-
TIBA, i. e. *Dativa*.

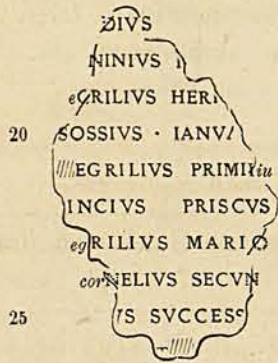
639 Ostiae in museo.

D M
AVGVSTALIAE SABINAE
sic EI . L

Descripsi.

3 scr. FIL.

ad n. 246. Ti. Aterius Saturninus, qui recensetur inter patronos pag. I vv. 18—19, non videtur diversus esse ab Ti. Haterio Saturnino, qui memoratur in titulis Aquinci repertis Corp. III n. 3473. 3479 ut legatus Augg. pr. pr. nempe Pannoniae inferioris. Augusti videntur esse aut Marcus et Verus aut Marcus et Commodus. Extrema nomina patronorum aliquanto post annum 140 incisa esse videri iam monui supra p. 44. — Parvum frustulum huius tabulae (ex pag. IV vv. 17—26), quam post finem saec. XVI nemini visam esse dixi, nuper prodiit Romae non longe ab eo loco ubi saec. XVI descripta est, presso il vicolo de' Colonnese, nel cavo per la fogna di via Nazionale, teste Lanciano bull. municipale 6 (1878) p. 264. Descripsit Io. Schmidt in repositis antiquitatum municipalibus, sic:

Lancianus, qui edidit *bull. mun.* l. c., et alia minus recte exhibet et v. 9: 7 SVCCES, habens pro laterculo militari.

ad n. 250. Specimen scripturae dedit Huebner exempl. scr. epigr. n. 1082 (vv. 1—6 partem intuenti sinistram). V. 1 GLABRIONI Huebner; et sic videtur esse in ectypo.

ad n. 251. Specimen scripturae dedit Huebner n. 1087. — Pag. II, 1 L. CORNELIVS (pro P) ectypum Huebnero videbatur habere, male.

ad n. 263. Recognovit Huelsen. V. 1 est VETRICVS; v. 3 praenomen videtur fuisse L, item v. 6, item v. 7.

ad n. 316. Hexameter vv. 8—10 expressus est, ut monuit Hirschfeld, ad Vergilianum Aen. 4, 653; cf. etiam Seneca ep. mor. I, 12, 9; huius Corp. vol. XII n. 287.

ad n. 345. Hic videtur esse sarcophagus Ostiensis quem memorat Platner *Beschr. d. Stadt Rom* III, 3 p. 231 n. 12.

ad n. 349. Vv. 1—5 delineavit Huebner ex n. 324.

ad n. 363. Qui titulum posuit M. Lollius Paulinus videtur memorari in inscriptione nuper reperta infra n. 4148.

ad n. 371. Fabula Alcestidis sculpta est in ipso sarcophago, titulus incisus in operculo inter anaglypha quae pertinent ad sacerdotium Matris deum.

ad n. 374. V. 2 scr. DECVRIONATVS, v. 14 EQVITVM.

ad n. 375. Eandem fere partem quam vi Fabrettius, nempe vv. 25—38 et ex v. 39 nonnullas litteras, refert etiam, loco non adnotato, Martius Milesius cod. Parm. n. 296 f. 8 et f. 17', exemplo accuratiore quam Fabrettius, quo verba a me recepta plerumque firmanur. Ut Fabrettius, ita Milesius quoque vv. 25. 36. 38 in finibus mutilos exhibet (v. 25 fin. FORTVNAE-S///, v. 36 om. D·D, v. 38 D·D·P PE/////); ex v. 39 solas litteras VNA (ex TRIBVNAL vocabulo) excepit. In v. 26 etiam Milesius habet CONSTITVET; v. 27 in. itemque v. 29 in. (sed hic tantum in f. 8, non in fol. 17) habet DEM, quod utroque loco erat recipiendum; denique v. 33 habet plene CONSTITVIT.

ad n. 376. Specimen scripturae (vv. 1—3 et 10—17) dedit Huebner n. 1081; unde iam quivis videre potest, nullo modo cogitari posse de fraude novicia.

ad n. 383. Exhibet etiam, loco non adnotato, Bonarotti cod. Marucell. A 43 post f. 92.

ad n. 403. Nuper (a. 1885) in museo Britannico descripsit Mommsen, in univsum lectionem Henzeni confirmans, sed v. 4 excepit N (pro M), deinde PATRX, v. 5 in QQ lineolas addidit, vv. 5—7 in TÓGA TENSIVM SÁCRDO TES apices; puncta pleraque iam evanuerunt aut Mommsenium fugerunt.

ad n. 416. Primus ut videtur descripsit Anonymus, cuius exemplum refert codex Senensis C III 27 f. 89' (Ostiae extra moenia).

ad n. 421. Delineavit Huebner n. 534.

ad n. 431. Scripturae specimen dedit Huebner n. 536.

ad n. 439. Ad auctores qui viderunt addendi sunt Anonymus cod. Senens. C III 27 f. 89; alter Anonymus saeculi XVI medii, cod. musei Florentini 8 p. 143; Anonymus Gallus, qui vidit a. 1576, in codice nunc musei Britannici (Lansdowne 720) f. 342 (hic a v. 2 D·L, b v. 1 S·P·F). — Ex antiquioribus refert etiam Schedel inter excerpta Beheimiana cod. Monac. f. 59.

ad n. 466. Repetivit, cum ipsam basem ex loco quo collocata erat extraxisset (cf. ad n. 472 p. 481), Lancianus *notizie degli scavi* 1886 p. 57.

ad n. 474 v. 2. Πόθια ἐν Χαρταγέννη memorat praeterea titulus nuper repertus Heraclae-Perinthi (*Arch. epigraph. Mittheilungen aus Oesterreich* ann. VIII p. 219).

ad n. 538. Idem Flavius Paresiacus etiam monumento n. 1456 locum concessit, in cuius titulo appellatur *Fl. Parisacus*.

ad n. 571. Specimen scripturae dedit Huebner n. 105.

ad n. 632. Mutila videtur fuisse in fine.

ad n. 663. Ex schedis C. L. Viscontii errore datur inter urbanas huius Corp. vol. VI n. 13149.

ad n. 674. Recognovit Huelsen. V. 3 est xxviii, v. 4 fin. NICI. Litteras rudes esse ait Huelsen, sed sine dubio antiquas.

ad n. 730. A. Caesennium Gallum, cuius hic A. Caesennius Herma fuit libertus, B. Pickius coniecit fuisse A. Caesennium Gallum legatum Galatiae sub Tito et Domitiano (nummi Caesareae, apud Mionnet *Suppl.* VII 663, 25. 26; Corp. Inscr. Lat. III p. 318; Waddington 1784 a).

ad n. 788. Edidit Lanciani *le acque* p. 287 tamquam urbanam, errore.

ad n. 791. Vidit etiam Donius cod. Marucell. A 188 f. 413 'in aede dd. de Sacchettis non longe ab Ostia', i. e. Castel-Fusani.

ad n. 938. V. 5 KALE (pro CALE) legit Stevensonius, qui vidit apud antiquarium *via della Mercede* 11.

ad n. 1026. Habent praeterea codex Senens. C III 27 f. 89', ex eodem fonte quo Oscottiensis; Anonymus Gallus, qui vidit a. 1576, in cod. mus. Britann. (Lansdowne n. 720) f. 342; Donius cod. Marucell. A 188 f. 414.

ad n. 1111. Haec quae latebat in muro nuper denuo prodiit cum inscriptiones Paccae foras venderentur, verum mutila (v. 2 haec tantum supersunt: SABINAQVE, et sic deinceps), ut etiam altera pars eiusdem tabulae cum inscriptione n. 904 [non 905] iam imminuta est. Apographo, quod Fiorellius communicavit cum Henzeno, si fides est, v. 3 scribendum est VIII (pro VIII).

ad n. 1306. Praeter Ghezium ex schedis Stoschii — habuit autem Stoschius fortasse ab ipso Ghezio — referunt Gori cod. Marucell. A 6 f. 171 et Donati 367, 11, neuter loco indicato. — 1 MANILI Don. (non Gori).

ad n. 1444. Habet praeterea codex Senensis C III 27 f. 89' ex eodem fonte ex quo Oscottiensis. — V. 1 fin. Senensis recte habet FL.

ad n. 1808. Specimen scripturae dedit Huebner n. 1121.

ad n. 1863. Partem a delineavit Huebner n. 528.

4127 ara marmorea rep. Ostiae in un piccolo tempio addossato ad una casa privata.

urceus VENERI patera
SACRVM

Descripsit Gatti. Lanciani *notizie degli scavi* 1886 p. 127; Borsari *Mitth. d. arch. Inst.* 1 p. 194.

4128 fragmentum tabulae marmoreae. Ostiae rep.

VAESTOR · VI
VM · PRAEF
ICI · PONTIF

Recognovit Gatti descriptam a Lanciano *notizie degli scavi* 1886 p. 127.

2 nescio an supplendum V^Rbanus.